

Chotyňáček

Ročník 27

Červen 2019

ZDARMA

**Před 100 lety začal učitel Josef Jireš vyučovat v české škole
- 1. 10. 1919.
30 let od Sametové revoluce.**

Výsledky voleb do Evropského parlamentu v obci Chotyně

Volební účast 28,81 %

1. Koalice STAN, TOP 09	29,01 %
2. ANO 2011	24,10 %
3. SPD	10,26 %
4. Česká pirátská strana	7,58 %
5. ODS	5,35 %
6. ANO, vytrolíme europarlament	3,12 %
7. -8. ČSSD	2,67 %
Strana nezávislosti ČR	2,67 %
9. KSČM	2,23 %
10. Demokratická strana zelených	1,78 %
11. – 14. Koalice Rozumní, ND	1,33 %
Vědci pro Českou republiku	1,33 %
HLAS	1,33 %
KDU – ČSL	1,33 %
15. – 17. Romská demokr. Strana	0,89 %
Koalice DSSS a NF	0,89 %
Alternativa pro ČR 2017	0,89 %
18. – 24. Klub angaž. Nestraníků	0,44 %
Cesta odpovědné společnosti	0,44 %
Republ.str. Čsl. M. Sládka	0,44 %
TVŮJ KANDIDÁT	0,44 %
BEZPEČNOST, ODPOVĚDNOST, SOLID.	0,44 %
Koalice Soukromníci, NEZ	0,44 %
Evropa společně	0,44 %

*Děkuji vám za volební účast a měla jsem velkou radost, že u nás zvítězili STAROSTOVÉ.
starostka*

Připomínáme si naši chotyňskou historii

Vzpomínka paní Ivy Barešové z brožury

*Padesát let zemědělství na Liberecku,
kterou napsal Ing. Jan Dvořák a
kolektiv.*

Jak jsem se stala mlynářkou

Bylo to v roce 1964, když jsem dostala nabídku chotyňského vedoucího mísrny krmiv, abych mu dělala účetní. Byl to starý mlýn na řece Nise, do práce jsem to měla kousek, a tak jsem nastoupila. Vedoucí měl velice případné jméno: Václav Míchal. Tehdy se již ve mlýně nemlelo obilí na mouku, ale dovážely se sem různé druhy obilí, pokrutin a dalších surovin, které se šrotovaly a míchaly dle receptur pro jednotlivé druhy zvířat.

Všude byl přítomen moučný prach a muselo se běžat po jednotlivých patrech. Byl to dobrý tělocvik a práce mě docela bavila. Můj šéf byl velký odborník a věděl si se vším radou. Stroje byly původně poháněny transmisemi, které poháněly mlýn v době, kdy se mlela mouka. Výkonné šrotovníky vyžadovaly vyšší příkon, takže se stavěla nová trafostanice a probíhala celková oprava.

Myslím, že tehdejší organizace dopravy byla rozhodně k životnímu prostředí šetrnější než pozdější koncentrace. Tehdy jsme některé komponenty dostávali na chotyňské nádraží vagonů a většinu obilí nám dováželi z Donína, kde se vykupovalo obilí od prvovýrobců (převážně státní statky).

Našimi výrobky jsme zásobovali Hrádecko a část Českodubská. Podniky se ovšem stále zvětšovaly slučováním i změnami ve stájích,

a tak klesal podíl pytlovaných směsí a vozily se směsi volně.

V sedmdesátých letech, když byla dostavěna výrobní směs ve Vratislavicích, jsme převzali výrobu především pro kategorii drůbeže. Zásobovali jsme tedy chotyňskou odchovnu kuřic, drůbežárnu v Doubí (nosnice) a také chov brojlerů v Drůbežářských závodech v Příšovicích.

Můj šéf odešel v roce 1976 do důchodu, a tak jsem se stala také „mlynářkou“. Na našem provozu přibyla laboratoř, aby nebylo třeba převážet vzorky do Liberce. Kapacita výroby stále stoupala a bylo nutné při omezených skladovacích prostorech mlýna velice pečlivě organizovat přísun i výdej. Denní kapacita výroby byla 36 tun. Veškeré opravy i údržba se musely provádět za provozu nebo s minimální odstávkou.

Bylo jasné, že dny „mého“ mlýna jsou sečteny. V roce 1988 ZNZ výrobu uzavřel. Strávila jsem tam čtvrt století svého života. Od té doby měla stavba několik majitelů, ale nezadržitelně chátrala. V roce 2006 byla definitivně zbourána. A to je tečka za „Chotyňským mlýnem“.

Policisté byli oceněni za evakuaci při požáru

19. ročník ankety Policista roku zná své letošní vítěze. S prázdnou neodešel ani Liberecký kraj, dva policisté byli oceněni v kategorii Čin roku. Jedná se o Ondřeje Zemana a Ondřeje Hruběše z Obvodního oddělení v Hrádku nad Nisou, kteří loni v březnu evakovali při požáru domu s pečovatelskou službou v Chotyni přes dvě desítky seniorů. Ondřej Zeman pak i přes život ohrožující prostředí vstoupil do hořícího bytu, odkud se mu podařilo vynést seniorku předat ji do péče zdravotníků. „Policista sám skončil v péči lékařů Krajské nemocnice v Liberci, intoxikován zplodinami hoření,“ sdělil mluvčí krajské policie Vojtěch Robovský. K požáru došlo loni 21. března v brzkých ranních hodinách. Policejní hlídka byla na místě ještě před příjezdem hasičů. Policisté zjistili, že na chodbě pečovatelského domu je cítit kouř a v jednom z přízemních bytů skutečně hoří.

Seniorka, která zde bydlela, neotvírala a kromě toho měli policisté informaci, že je žena odkázaná na invalidní vozík. Na místě zasahovaly jednotky dobrovolných hasičů z Hrádku nad Nisou a Chotyně i profesionální hasiči

Z deníku Liberecký den

Poesie a povídky pana Mirka Černého

Já znám a vím

Já vím, jak hrouda za pluhem do brázdy se
klopí,
zkropena potem koně i potem oráče.
A vím, jak kosa do rukou se chopí
a zpívá v pažích sekáče,
když louku za sebe do řádků si skládá.

Já znám chuť vody studené,
co dívka v sukni červené
tam ze studánky v lese
v kamenném džbánu nese
a do stínu mandele jej vkládá.

Znám vůni lip i barvu klasů,
co v horkém létě zrají,
i ržaní koní slyšel jsem,
když po ránu tě přivítají
ve stáji ještě tiché tmou.

I kouře ohňů z bramborových natí viděl
jsem
a vím, jak v očích pálí
a mizí někde v dáli,
kde stračeny se pasou pod lesem.

To všechno znám a viděl jsem
a neměnil bych za celíčkový svět
tu naši krásnou zem,
kde bory šumí po skalínách
a v sadě skví se jara květ.

Zmoudření

Vzduch se tetelil nad umořenými bramboríšťaty a rozmazával horizont jak obraz staříčké televize. Stáli jsme na hrázi malého rybníčku a hledali ochranu ve sporném

stínu pokroucených vrb a jívek, které s rozpraskaným dnem připomínaly bývalou vodní slávu. Bylo nás pět vůdců, pět psů a dohromady s dvěma rozhodčími a diváky jsme tvořili jednu ze skupin pro mě nadmíru poučných a nezapomenutelných podzimních zkoušek loveckých psů.

Mohli jsme všichni v tuhle dobu ještě spát nebo jen tak ležet a vychutnávat nedělní volno, ale nemohli, přivedl nás sem společný zájem, láska ke psům a myslivosti. Vedl jsem tenkrát drobnou fenku českého fouska Blanku z Klítky, která svým temperamentem i jinými loveckými vlastnostmi připomínala spíše anglické ohaře. Na jaře jsme spolu vyhráli bez ztráty jediného bodu zkoušky vloh a tak převážná část fundovaných diváků byla zvědavá, jak vítězství obhájíme. To vědomí bylo svazující, ale Blanka byla skutečně mimořádně nadaný lovecký pes. Mladší rozhodčí provedl losování pořadí a z jeho klobouku jsme si vytáhli číslo čtyři. Trochu jsem znervózněl, neboť to znamenalo, že přijdeme na řadu nějak kolem poledne v největším vedru, ale nedalo se s tím nic dělat. Ostatně, nejsme žádní brídilové a není nám dohromady ještě ani pětadvacet.

První nastupuje sympatická dvojice. Znamý hostinský se svým fouskem. Na obou je vidět, že patří k sobě a konzumované kalorie nepočítají. To by ovšem mohla být v tomhle tropickém vedru pořádná zátěž, ale prý budou na výsost spokojeni, když zkoušky udělají v jakékoliv ceně. Vystupují s rozhodčími do velkého brambořiště, ostatní zatím zůstáváme v úkrytu, neboť z vyvýšené hráze se dá veškeré dění dobře sledovat. Pes hledá v blízkosti svého pána. Není to sice ukázkové, ale mají štěstí a poměrně v krátké době přicházejí na zajíce, kterého docela předpisově uloví. Je to pořádný macek a maxipes má co dělat, aby ho přinesl. Dívám se na Blanku, která je skoro poloviční a v duchu prosím svatého Huberta o „přidělení“ menšího.

Nastupuje další pes, irský setr. Srst i sva-ly rozhazují po celém těle všechny

odstíny mahagonu, krasavec, prý vítěz velké výstavy. Jeho vedoucí však ví, že to dnes neplatí, a proto má na klopě své slušivé kamizoly velkou píšťalu, hodící se spíš pro záchrannou horskou službu. Pes je vypuštěný ke hledání a s ním i my opouštíme stinnou hráz a postu-pujeme v patřičné vzdálenosti za zkoušenou dvojicí a rozhodčími. Krasavec zabírá velký kus brambořiště nejen do stran, ale i dopředu, a to je chyba. Vzniká nebezpečí, že bude celé pole znehodnoceno pro práce dalších psů a hlavní rozhodčí již také žádá, aby byl pes přivolán. Ozve se hvizd, který by probudil i mrtvého, ale ne „irčana“ z jeho poblouznění. Má plnou hlavu krásných pachů i vzácné volnosti a nemíní se jich tak lehkou vzdát. Pískání zesílilo a připomíná sportovní utkání plné nesportovních zákroků. Ted' pes vyrazil zajíce a žene ho před sebou. Zajíc je dospělý, ale žádný náskok nezískává, spíše naopak. Od pohromy ho zachránilo hejnkovo koroptví a pak bažant, který měl štěstí, že umí létat. Zdivočelý pes zmizel kdesi za kopcem a rozhodčí čekají na časový limit, do kdy se má vrátit. Zbytečně. Je připravena další dvojice, naši největší konkurenti. Správce nedalekého polesí s krátkosrstou hnědkou předvádějí výbornou práci, jenže zvěř se díky předchozímu setrovi někam ztratila. Konečně! Na konci brambořového pole fena pevně vystavuje, copak to asi bude? Zajíc! Vyběhl na sousední louku jako střela, ale broky jsou rychlejší. Hnědka bezvadně přináší střeleného zajíce a ukončuje tuto část soutěže na výtečnou. Je přesně půl dvanácté. Slunce stojí nad námi, vzduch k zalknutí. Snímám z hlavy klobouk a představuji rozhodčím se-be i fenu. Je zaznamenán čas a můžeme ukázat, co umíme. Blanka pracuje ukázkově. Hledá daleko do stran, na dostřel dopředu, rychle a přesně reaguje na zvukové signály píšťalkou, není co vytknout, ideál práce psa v poli. Před námi vyprahlá louka s malými ostrůvky vrbiček podél vyschlého potůčku, stín ani zvěř žádná. Dovolují se rozhodčích,

abych mohl dát feně napít, a nalévám z polní lahve do dlaně trochu vody. Blanka pije hlta- vě, dal bych si s chutí alespoň málo, ale mu- sím šetřit, kdoví kdy přijdeme na zvěř. Ale pozor! Kde se vzal, tu se vzal, přímo proti nám běží zajíc, sebevrah? Nikoliv, spíše prá- ce kdesi honícího a zřejmě nezničitelného setra. Střílejte, vyzývá rozhodčí a tak stří- lím a úspěšně. Blanka předvádí předpisový klid před srstnatou zvěří i po výstřelu a na povel bezchybně zajíce přináší. Předepsaný časový limit na hledání je u konce, něco jsme předvedli a jdeme si pro dílčí hodnoce- ní. Dozvídáme se však, že všechno předvede- né bylo sice na výbornou, neukázali jsme však vystavování a postupování za zvěří, a proto vzhledem k úmornému horku a bude- me- li souhlasit, dostaneme z těchto disciplín o stupeň horší známku. Pokud ne, můžeme po přezkoušení posledního psa opět v hledání pokračovat. Což o to, hodnocení je vysoké a zajišťuje přední umístění v první ceně, ale měli bychom zatím stejně bodů jako hnědka polesného. Bylo mě starého pana rozhodčího líto, ale Blanka má na to, aby ukázala všem, že je nejlepší. Budeme pokračovat, prohlá- šuji sebevědomě. Starý pán mlčky pokývl, asi si myslel své, zato druhý rozhodčí mě změřil pohledem daviče a byl jsem rád, že nejsem škodná. Poslední pes, malý münster- land, předvedl slušnou práci, ale bodově u- spěl do třetí ceny. Přicházíme tedy opět na řadu. Před námi velký lán řepy, snad tam ně- jaká zvěř bude, abychom nemuseli dlouho hledat. Dávám Blance opět trochu vody a za- čínáme znovu. Fena opět pracuje bez nejme- nší chybičky a náhle zastavuje. Stojí jako socha, levý přední běh zvednutý, z otevřené mordy odkapávají sliny. Pomalu k ní přichá- zím a společně postupujeme za zvěří, která zřejmě před námi neviditelně ubíhá. Krok- sun, krok-sun. Blanka se doslova plazí po bři- še, ještě kousek a zůstává pevně stát. Udě- lám ještě krok a s halasným pokřikem vylétá přímo před nás bažant - kohout. Nechávám ho trochu podlétnout, abychom příliš

nepoško- dil zvěřinu a pak stisknu spoušť. Hned za vý- střelem dozněl i jeho pád. Dávám tedy povel k přinesení a Blanka vybíhá. Hledá stále ve větších kruzích kolem místa dopadu. Kohout je zřejmě jen postřelený a někam odběhl. V takové situaci polévá každého vůdce zna- lého věci horko nebo zima, podle toho, co je mu nepříjemnější, neboť takový bažant od- bíhá často na velkou vzdálenost a umí využít všech možných úkrytů. Pamatuji jeden pří- pad, kdy se podobný uprchlík schoval na ne- daleké skládce odpadu v prázdné plechovce od barvy. Hlavní problém je však v tom, že pokud pes postřeleného bažanta nedohledá, je povolán další, který svým úspěchem půvo- dně zkoušeného degraduje. Blanka se stále zatím točí kolem místa dopadu, ale pak se rozbíhá přes louku až ke korytu vyschlého potoka, odkud jako kouzelník z podemletého břehu vyloví ztraceného bažanta a za potle- sku všech přihlížejících ho přináší a bezchy- bně odevzdává. Starý pán sundává z hlavy klobouk a pečlivě si velkým modrým kapesní- kem utírá zpocený obličej. Tak to máte, jak jste chtěli a navíc vám započítávám dohle- dávku pernaté zvěře i s vlečkou, pochopitel- ně také na výbornou. Mám radost, ale na Blance je vidět únava. Vylévám poslední zby- tek vody do dlaně fence na pár hltů a namo- křím jí hlavu. Už toho mnoho nemáme, pouze dohledávku a vlečku se zajícem a pak práce ve vodě. Už aby tady byla. Rozhodčí nás po- sílají do hlubokého úvozu, abychom neviděli a přezkušují u ostatních dohledávku perna- té. My máme zatím splněno. Tak pojd'te s tou fenečkou, slyším najednou a skoro jsem se lekl. Před námi hustý porost jakési směsky a v ní někde pohozený zajíc. Vypou- štím Blanku a sleduji její práci. Svědomitě propátrává krytinu, náhle se postaví na za- dní, větří a pak hup, přímo pro zajíce. Je těžký a jakoby se mstil za smrt, zachytává zadními běhy za husté propletence hracho- viny. Ale na Blanku si nepříjde, maličko cou- vne, pootočí hlavou a už je z té šlamastyky venku. Rychle zajíce odebírám a vidím, že

jindy pevné držení odevzdávané zvěře polevuje, potřebovala by delší odpočinek ve stínu a vodu. Jde se na vlečky se srstnatou. Jsou dlouhé. Na imitovaném nástřelu jen trochu zaječí srsti - vlny, jak my myslivci říkáme a pak tři sta kroků se dvěma lomy pro odloženého ušáka. Z naší skupiny zatím uspěla dvojice polesný, hnědka, mají však o nějaký bod méně. Nyní se zřejmě rozhodne o vítězi zkoušek. Pečlivě uvádím fenu na nástřel, pár kroků ji vedu a pak ji vypouštím k samostatné práci. Blanka zatím bezchybně sleduje umělou stopu a mizí za horizontem terénu. Minuty ubíhají a s nimi pomalu vrůstám do země, něco není v pořádku. Starý pán také vytahuje z kapsy hodinky a sleduje čas. Konečně se Blanka objevila i se zajícem, nenese ho, ale vleče a nyní dokonce ulehla a odpočívá. Je jasné, že časový limit na první cenu nebude dodržený a půjde-li to takhle dál, nebude třeba mluvit o žádné ceně. Ještě jeden zoufalý pokus o přinesení těžkého zajíce a opět zalehnutí. Dovoluji se starého pána, zda mohu jít fence naproti. Sbírá poslední síly a škobrtá i se svým úlovkem ke mně, nesmírně vyčerpaná, ale šťastná, že zajíce našla a přinesla, alespoň jen silou svého statečného srdce. A tak se spolu setkáváme v poslední třetině zaječí vlečky vyloučení pro nesplnění časového limitu. Ted' už vím, že kdybych byl přijal starým pánem nabízené hodnocení, nemusel jsem vysílit fenu opravným hledáním a mohli jsme, mohli... Ale po bitvě je každý generálem, říká se.

Aby však byl konec dobrý a všechno dobré, prozradím, že za tři týdny na stejné akci, v sousedním okrese, při závěrečném hodnocení četli: „Absolutním vítězem podzimních zkoušek s plným počtem bodů se stává fena českého fouska Blanka z Klítky.“

Ale to kdybych byl býval, zůstalo ve mně jako ... dejme tomu jako zmoudření.

O pohár mikroregionu Hrádecko-Chrastavsko 5. ročník

V úterý 21. května 2019 se konal již tradiční pohybový závod, který každým rokem pořádá jedna škola mikroregionu Hrádecko-Chrastavsko. Letošní pátý ročník pořádala Základní škola a Mateřská škola Chotyně na naší sportovní a rekreační ploše u sokolovny. Každá škola si také určuje disciplíny, ve kterých se bude závodit. V Chotyni byly tyto – bowling, štafetový běh na 50 metrů, hod na koš, Pogo závody a hra Úklid odpadků.

Závodů se zúčastnilo celkem 11 školních týmů, tým tvořilo 5 žáků.

Vyšlo krásné počasí a děti si úžasně užívaly naši středovou plochu, kde je plno herních prvků. Pro všechny bylo připravené pití i velmi dobré občerstvení, výborné koláče napekla paní Věra Krejčová a krásné a skvělé mísy nám připravily šikovné prodavačky z prodejny Beta uzeniny. O pohodu žáků, zástupců obcí a škol se skvěle postaraly paní Krejčová a p. Hejlková.

Závody a vše kolem zajišťoval pedagogický sbor naší školy, příprava ani průběh nebyly vůbec jednoduché a mají můj velký dík, že se vše výborně zvládlo.

Výsledky ze všech disciplín se sčítaly, zde je konečné pořadí:

1. místo	ZŠ Lidická	63 bodů
2. místo	ZŠ Bílý Kostel n. N.	56 bodů
3. místo	ZŠ Mníšek	52 bodů
4. místo	ZŠ Nová Ves	43 bodů
5. místo	ZŠ Donín	42 bodů
6. místo	ZŠ Chotyně	39 bodů
7. – 8. místo	ZŠ TGM JHrádek n.N. a ZŠ Chrastava 2	36 bodů
9. místo	ZŠ Vítkov	32 bodů
10. místo	ZŠ Chrastava 1	27 bodů
11. místo	ZŠ Loučná	19 bodů

Pan Jaroslav Postl, předseda FK Chotyně 2012 zajistil pro zájemce vzorový trénink fotbalu pod vedením fotbalových hráčů Slovanu Liberec a na závěr pro všechny děti jako odměna byl nafouknut náš velký skákací hrad.

Jana Mlejnecká,
předseda mikroregionu Hrádecko-Chrastavsko

Zdravotnická záchranná služba ocení postup volajících

Zdravotnická záchranná služba Libereckého kraje bude od letošního 15.5., tedy ode Dne linky 155, oceňovat ty, kdo svým příkladným postupem výrazně přispějí k záchraně lidského života. Záchranáři tak chtějí vyzdvihnout důležitost těch, kdo na operační středisko volají a poskytují první pomoc do příjezdu sanity. O každém konkrétním ocenění budou rozhodovat právě operátoři linky 155.

Ocenění bude symbolické, vybraným lidem, jejichž postup při telefonátu nebo postup při záchraně pacienta, bude příkladný, zašle ZZS LK poděkování a samolepu s nápisem „Pomohl jsem zachránit lidský život.“ Počet těch, kdo ji získají, odhaduje tiskový mluvčí ZZS LK Michael Georgiev na cca 20 ročně. „Lidé, kteří volají na linku 155, jsou většinou ve velkém stresu. Chceme tímto způsobem poděkovat těm, kdo se mu nepoddají a v zájmu záchraně lidského života zachovávají chladnou hlavu. To nám v naší práci velmi pomáhá,“ vysvětlil Georgiev.

Minuty od prvního zavolání na linku 155 do okamžiku, kdy přijede zdravotník, ubíhají někdy velmi pomalu. Právě ony ale mohou být pro přežití postiženého a další kvalitu jeho života, rozhodující. „Jsou to minuty, kdy záchrana života leží na volajícím a jeho spolupráci s operátorem dispečinku. Musí přesně popsat situaci na místě a přesně dodržet pokyny zdravotnických operátorů. I pro nás jsou ty minuty někdy velmi dlouhé,“ popisuje Kramář.

„Dobrý den, Záchraná služba. Jak Vám mohu pomoci?“ Stejná nebo velmi podobná věta zazní přitom po celé republice každých 15 vteřin. Každých 15 vteřin se najde někdo, kdo nutně potřebuje pomoc zdravotníků pro sebe nebo pro své blízké. Každých 15 vteřin operátoři na dispečinku rozhodují, kam poslat sanitu, kam lékaře, kam „jen“ zdravotníka. Každých 15 vteřin rozhodují o lidských životech. Každých 15 vteřin aktivně pomáhají. Provoz linky 155 je nepřetržitý. Nestane se, že by vyzvánějící telefon nikdo nezvedl.

Právě proto je pro operátory spolupráce s těmi, kdo jsou na místě u zraněných nebo nemocných, tou nejdůležitější. **Musí se spolehnout na jejich popis situace a musí jim poskytovat pokyny tak, aby je správně pochopili a**

aby i naprosto neinformovaný člověk dokázal zabezpečit první pomoc postiženému, případně sám sobě. Pro tuto činnost jsou operátoři speciálně vyškoleni. Právě proto mohou prostřednictvím telefonu pomoci volajícímu provádět postupy pro záchranu života do doby, než na místo dorazí záchranáři.

Den linky 155 si připomínáme 15. května.

Zdravotnická záchranná služba Libereckého kraje spustila II. etapu projektu AED

Zdravotnická záchranná služba Libereckého kraje předala do provozu dalších 45 automatizovaných externích defibrilátorů. „Když jsme s projektem, díky kterému je nyní AED na 40 místech v Libereckém kraji - u Policie ČR, HZS LK i u dobrovolných hasičů – v roce 2016 začínali, očekávali jsme dvě aktivace do měsíce. Po půl roce fungování jich bylo 8. Nyní na vybraná místa kraje rozmísťujeme dalších 40 přístrojů. Krom již zmíněných organizací budou AED i na vyhledávaných turistických cílech v kraji, například na některých hradech a zámcích,“ uvedl ředitel ZZS LK Luděk Kramář.

Liberecký kraj na II. fázi projektu poskytl v roce 2018 dotaci 3 miliony korun. Díky nim bylo zakoupeno 45 nových přístrojů. Peníze ale velmi pomohly také k dovybavení stávajících hlídek a jednotek dalším materiálem, periodicky jsou školeni všichni zapojení first responderi a díky dotaci mohla ZZS LK zakoupit lepší resuscitační modely, které zkvalitnily výuku. „Systém AED se podle všech dostupných statistik osvědčil. Významně tak zvyšujeme šanci na záchranu lidských životů v Libereckém kraji,“ řekl hejtman Libereckého kraje Martin Půta.

„Projekt rozšiřování defibrilátorů je výrazně úspěšný. Jsem rád, že se externí defibrilátory objevují na frekventovaných místech, kde mohou přispět k záchraně lidských životů. K dispozici jsou například na turisticky hojně vyhledávaném Ještědu, v obchodních centrech i

v samotném sídle krajského úřadu,“ zdůraznil náměstek hejtmána pro rezort zdravotnictví Přemysl Sobotka. „První etapu projektu umisťování defibrilátorů Liberecký kraj podpořil dvěma miliony, na druhou jsme přispěli miliony třemi. Je dobře, že systém automatických externích defibrilátorů se v Libereckém kraji neustále rozšiřuje. Rozmísťování defibrilátorů v terénu je potřebná věc. Ukázalo se to mimo jiné před časem, kdy díky včasnému zásahu policisté pomocí tohoto zařízení zachránili život dvanáctileté dívky z Českolipska,“ připomněla náměstkyně hejtmána pověřená řízením rezortu ekonomiky, správy majetku a informatiky Jitka Volfová.

Podle vedoucího projektu AED a vedoucího operačního střediska ZZS LK Petra Matějčiky operátoři systém AED aktivují v současnosti průměrně 16x do měsíce. „Záchranáři v kraji provedou přibližně 390 resuscitací, AED je aktivováno u každé třetí. Díky jejich rozmístění po kraji jsou first respondeři u postižených na místě v průměru na místě o 4 minuty dříve než záchranná služba,“ upřesnil Kramář.

Od spuštění projektu v roce 2016 byl systém AED aktivován celkem 293x (do května 2019). V osmdesáti procentech případů byli first respondeři na místě dříve než posádka ZZS. Je to zejména díky tomu, že operační střediska hasičů i policie berou žádost dispečinku ZZS LK o aktivaci AED jako absolutní prioritu. „Snaží se nám maximálně vyjít vstříc a za to jim moc děkujeme. Stejně jako dobrovolným hasičům, jejichž výjezdové časy jsou pro nás naprosto neuvěřitelné. I uprostřed noci jsou schopni k pacientovi vyrazit mnohdy vlastním autem během čtyř minut,“ zdůraznil Matějčicka. A jejich aktivita při záchráně životů je podle dosavadních ohlasů velmi pozitivně vnímána i veřejností. „Jsme rádi, že systém AED, který opravdu pomohl zachránit několik životů, má stále více aktivních podporovatelů. Do proje-

ktu se dobrovolně a na své náklady zapojují další subjekty, například městské policie. Děkujeme,“ dodal.

Ani systém AED a zkrácení dojezdových časů není bohužel všemocné. Několik lidských životů díky němu ale určitě zachráněno bylo. „I kdyby to byl jeden jediný, dal by úsilí všech kolem projektu obrovský smysl,“ uzavřel Matějčicka.

Léto a podzim – od letního slunovratu k adventu

Z knihy Obyčeje a slavnosti v české lidové kultuře.

Astronomické léto začíná letním slunovratem a končí podzimní rovnodenností. Klimatické léto bývá též označováno jako vegetační léto nebo období zrání obilovin. Výraz léto znamená podle etymologů horkou část roku. Čas intenzivního slunečního svitu je dobou zrání, přípravou na sklizňové práce a časem samotné sklizně, spojené dříve s fyzicky náročnou prací, ozvláštněnou v závěru oslavou a slavností. Pro lidi z vesnice i města, pro věřící katolíky, znamenalo léto, zejména červenec, čas poutí na vyhlášená a často vzdálená místa. Starou obranou proti letním bouřím, ničícím úrodu, bylo ještě v 19. století zvonění proti povětrí a odhánění mraků v rituálu slova a gest. V moderní době máme léto vyhrazeno k odpočinku o dovolené, a to je po právní stránce institut novodobý, který se formoval až po roce 1918.

Konec léta a podzim je čas pokračující sklizně zemědělských plodin na poli, ve vinohradu i na zahradě a úroda se hodnotí v dožínkách, ve vinobraní, v posvícení a hodování, ba mnohde už i oslavou po výmlatu obilí. V lidových tradicích minulých dob, a to leckde až do 20. století, byl podzim dobou prázek, provázených zábavami. Ženy se scházely ke draní husího peří a byla to práce i společenská událost. Znakem podzimu jsou létající papírové draky v rukou dětí: fenomén je to velmi starý, ovšem čínský. U nás se jako dětská zábava rozvinul asi až od konce 19. století.

Plánované odstávky elektřiny 13.6. od 7 do 18 hodin

Chotyně č.p. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 14, 15, 16, 17, 24, 64, 72, 73, 75, 81, 86, 90, 97, 104, 118, 120, 129, 130, 137, 146, 148, 149, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 159, 164, 171, 173, 174, 175, 176, 179, 190, 191, 194, 219, 221, 222, 224, 225, 226, 227, 231, 232, 233, 234, 235, 238, 239, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 252, 254, 255, 256, 257, 260, 261, 262, 263, 264, 265

18.6. od 7.30 do 12.30 hodin

Chotyně č.p. 12, 42, 43, 95, 101, 145, 160, 161, 162, 167, 168, 170, 178, 180, 181, 182, 184, 185, 186, 187, 189, 192, 193, 195, 196, 202, 204, 207, 208, 210, 212, 213, 215, 220, 267, 277, 281, 282, 283, 286, 290 a mobilheim u odbočky ke hřbitovu.

18.6. od 10.30 do 15.00 hodin

Chotyně č.p. 203, 266, 270, 273, 274, 275, 276, 278, 284, 285, 288

Tělocvičná jednota Sokol Chotyně a župa Ještědská vás zve na turnaj „O pohár starostky Chotyně“ župního přeboru župy Ještědské ve fotbale dne 22. 6. 2019 od 8.00 hodin na hřišti v Chotyni. Turnaj bude odehrán dle pravidel malého fotbalu na zmenšeném hřišti.

V sobotu 15.6. od 10.00 hodin odehrají naši muži poslední fotbalový zápas sezóny na našem hřišti.

Přijďte je podpořit, občerstvení zajištěno.

Na Obecním úřadu je stále k dispozici permanentní vstupenka do ZOO v Liberci. Je pro 5 osob.

Jak jste jistě zaregistrovali, Den otevřených dveří u myslivců na chatě HUBERTKA se letos nekonal. Nezoufejte, stánek našich myslivců s výborným občerstvením bude součástí odslav Víly Nisy u sokolovny v sobotu 15.6.

Připomínám nájemníkům, aby si do konce června vyzvedli a podepsali nájemní smlouvy. Vše potřebné bylo napsáno v dopise.

Hrádecké rockové léto 22. června na Kristýně

V úterý dne 25. Června od 18.30 hodin se koná v Domě s pečovatelskou službou

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ obecního zastupitelstva.
Bližší informace na plakátech.

Vydává Obecní úřad Chotyně, registrační číslo
MK ČR U 11 793.